

KERESZTÚTI ÉNEK

Kodály Zoltán (1882-1967) Stabat Mater dallamára
a szöveget írta László József (1909-1994).

Bevezető ének

Szent Alázat, lásd imádlak,
mert meghaltál a világnak,
Így adtál több életet,
így adtál több életet.

1. állomás

Íme a bűn balgasága,
Istent ítél kínhalálra,
Föld férge az ég Urát,
föld férge az ég Urát.

2. állomás

Úgy ölelted szent kereszted,
mint anyját a gyöngye gyermek.
Véled tűrni jó nekem,
véled tűrni jó nekem!

3. állomás

Véres arcod porba mártod.
Az a porszem százszor áldott,
mely csókolta arcodat,
mely csókolta arcodat.

4. állomás

Szent Anyádnak szíve vérzett,
- lélekrázó bús ígézet -
látta szörnyű kínodat,
látta szörnyű kínodat.

5. állomás

Simon, mily nagy kegyet nyertél:
segíthetél a keresztnél
Jézus terhét hordani,
Jézus terhét hordani.

6. állomás

Lelkem Veronika-kendő.
Add, hogy Atyánk, a Teremtő
Szent Arcodat lássa rajt',
Szent Arcodat lássa rajt'!

7. állomás

Nehéz keresztt, bűnnel terhes,
de általa fölemelhetsz
bűneimből Jézusom,
bűneimből Jézusom.

8. állomás

Jámbor asszonyok siratnak.
Ki sírni tud, enyhet annak
Te adsz, Isten egy Fia,
Te adsz, Isten egy Fia.

9. állomás

Harmadszor estél a földre
- lelkünk meleg bánatkönnye.
Enyhítse nagy kínodat,
enyhítse nagy kínodat!

10. állomás

Mezítelen, megalázva
áll az élet nagy Királya.
Nézem, s lelkem megremeg,
nézem, s lelkem megremeg!

11. állomás

Keresztedre fölszegeznek.
Bűneimet szent Testednek
vérharmatja mossa le,
vérharmatja mossa le.

12. állomás

Szíved nyitva, karod tárva,
bűnös lelkünk hívja, várja.
Hozzád futok Jézusom,
hozzád futok Jézusom.

13. állomás

Szent keresztedről levesznek
s az anyai szeretetnek
fehér gyolcsa betakar,
fehér gyolcsa betakar.

14. állomás

Hideg sziklasírba zárnak.
Jézus, add, hogy rád találjak,
s szívem legyen nyughelyed,
szívem legyen nyughelyed.

Befejezés

Végigjártuk keresztutad,
mely a mennybe irányt mutat.
Szent áldásod add reánk,
szent áldásod add reánk!